

GÜZEL HATA

Mehmet Yılmaz

HECE YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

GÜZEL HATA

İçli Sokak /	7
Güzel Hata /	9
Kıyıda /	13
Bir Ayın Sonrası /	15
İki Ayrılık Arası /	18
Yol Ayrımı /	20
Büyüme Bilgisi /	24
Mekânın Boş Rafları /	28

DOKTOR TAVSİYELİ BİR DOSTLA WHATSAPP YAZIŞMALARI

Hayat Belirtisi /	33
Doktor Tavsiyeli Bir Dostla Whatsapp Yazışmaları /	35
Yüzümün Kayıp Çağı /	44
Esas Duruş /	48
İkna /	50

UYKUDA KURTARILACAKLAR

Tahammül Eşiği /	55
Sıra İhlali /	57
İdeal Bir Ölüm Tasarısı /	61
Parmak İzi Tek Çizgi Halinde Uygun Adım /	64
Uykuda Kurtarılacaklar /	68

İÇLİ SOKAK

Evrenin derin soluğuna benzerdi
Tahta atlar üzerinde kovaladığım hayal
Kırık bir aynadan seyrettiğim ilk dalgınlık
O kadar yakından bakmasaydın keşke kendine
Şaşırdın, bir ömür sızladı yüzün

Yağmurdan su içtim, işte dilim tutuk
Çok uzun kaldığımı sandığım o içli sokakta
Dilim hayretten yanınca fark ettim;
Sensizliğin küllerini elekten geçiren
Kısa bir günün sıkıntısıydı ömür

Sığındığım son kalede uçurtmam yırtık
İnsanın büyümüş halini konuşmayalım lütfen
Güneş doğarken bütün kuşları incitir
Bir gölge kendi sahibini boğar azalırken

Gidecek başka sızım yok
Uykusu gelince içine içine konuşan
Bu küçük ellerimi olduğu gibi kabul et
ya da
Bir şiirin kelimeleriyle ört bedenimi
Beni sakla beni sakla dünya görmesin...

GÜZEL HATA

Hatayı güzelliğe dönüştüren bulutun içindeyim
Çiziktirdiğim kâğıtları yağmur ıslatıyor
Aceleyle 'yolculuk' yazıyorum bu yüzden
Valizler boşluk taşıyor yanlış adreslere
Dokunduğu ne varsa teselli olsun diye iniyor su

Gökten inen bir yanlışlık gibi duruyor köşede
Sırtını banka dayayan adam
Ne çok unutulmuş dua var sesinde
Ne çok kurutulmuş zaman
Hiç gülümseyerek bakmamış bir sevgilinin yüzüne
Kat kat örtünmüş bütün kartonları
Bir telaş bir zavallı bekleyiş
Çaresizlikten yapılmıştır bazı insanların ayakları

Suyu emen mazgallarda
Bütün kirleri topluyor masumiyetim
Çiziktirdiğim kâğıtlar kaderimi sırlıyor
Bekledikçe gelmeyeceği kesinleşenler
Bekledikçe güç toplayan acı
Bıraktığı anda gidecek korkusuyla
Birbirine sıkıca sarılan insanların ağrısı
Bu kadar nefesi süsleyen Allah'ım
Herkesin zamanla birbirine benzediği
Silinmiş yüzler mahşerindeyim
Huzurunda iki büklüm dönen dünyanın yanlışı ben miyim
Beni hatırlat serinliğe Allah'ım

Bir istasyonun sıkıntısında gördüğüm hata
Bana mı aitti yoksa
Aynı hatadan mı erişti bilince Âdem
Kendini bulmak için tren
Bazen raydan çıkmalı...

KIYIDA

Ayin bittiğinde kıyıda
Dalgalar saygıyla çekildi huzurdan
İsterdim ki usulca sönsün benim de
Kalbimi makasla adımlayan
O son bakışın közü
Olmadı.

Kapıyı yüzüne çarpmak istemezdim
Türbedar olan acısını terk etmez
Kilitli bir kitaptın da anahtarını kuyuya düşürdün
Merakla bekledi talebe satırları görmek için
Ama kapak bir türlü
Açılmadı.

Uzun bir bakış oldu duvarda beklemek
Üstünden çok fırtına geçse de
Rüzgârın eskitemediği deniz olsaydım
Söküp söküp kendini tekrar diken yaralı dalga
Sen bir anda eskittin göğsümdekini
Yüzüne tuttuğum fener karanlığını
Işıtmadı.

Ayin bitti kıyıda, dalgalar topluyor sesleri
Öğrettiğin acı kelimeleri balığa dönüştürdü göğsüm
Usulca bıraktım onu suya
Denizi kaplıyor şimdi bak
O kıpkırmızı yaşamak...

BİR AYIN SONRASI

Siyah lekelerle kalınlaştırırken geceyi
Unutulan ne varsa hatırlansın diye parlıyor
Senin aya yansıyan alnın

Söyle ve çekil,
Uzakları şerh eden defterim doldu
Yeni evrenler sürgüne başlamadı daha
İnsanın yazacakları var özlem için
Kırle gülbüzleşen dilinde ağıtları
Uzar taşları dağıtan rüzgâr
Bitmez bir uğultudur çarpık kehanet
Döner dolaşır bulur kabuklu ellerimi
Söyle ve çekil,
Senin anlattığın dünya hiçbir ezberden okunmaz

Bana erdem diye sunulan bu odada
Bütün ışıklar yaradan sızıyor
Masum tek bir kelime yok ağızda

Üflüyor işte nefesini boşluğa
Yokluğun yüzüne çalışan heykeltıraş
Uğultum akıyor geceden dörtlüğe
Sana benzeyen yüzleri kovalıyor dörtlüğe
Gölgeler arasında belirsizleşiyor alnın

Karanlığın yüzüne çalışıyorum
Bilerek geciken yağmur gibi
Bir çocuğun bulutu şişiyor elinde
Yanakları al al hüzün bir çocuğun
İçinde tuttuğu nefes patlıyor

Yeni bir suret çıkar belki diye dünyanın anlamından
Her gün koşuyor bir kuş kıyılarda
Bütün yokuşlar bir hatadan yapılmış oysa
Ayaklarım kayıyor
Yüzünde rastladığım çukurlara düşüyorum

Aya kaldırıp ellerimi
Bir şairin mırıldandığı son sözlerle sesleniyorum,
Ne varsa hayatın bulaştırdığı kristal tenime
Yüzün suyun hürmetine silinsin
Bir ayın sonrası atılan ter gibi
Tükensin bende biriken zaman
Hüznünü helal et bana,
Hakkın boynumda kalsın.

İKİ AYRILIK ARASI

İki ayrılığın ortasından uzayan boşluk
Yazgının ilk hecesi gibi ağızımda asılı kaldı
Yıkılan mabedin tozunu yuttum
Rüzgârım mecalsiz, gideceğim yer meçhul
Mesafenin anlatıldığı hikâyelerde adım anıldı
Yüreğimde benden ağır özlemler
Kuşlar kadar kolay yer değiştiremem ki

Mevsimlerin peşinde gün sayan yabancı
Nasıl kaçmalı kardan güneşten
Bir adaya gitsem şimdi
Her şeyi yağmur belirler
Yağmurdan delik deşik olmuş bir beden
Suyunu sızdırmayan bir gök bulamaz ki

İki yaralı bir ölü etmez, ne kadar acı
Hâlâ تنها sokaklarda adımlarım
Bütün resimleri sildim
Kuruttuğun güller kitaplardan döküldü
Ne kadar tuhaf
Hâlâ asansör boşluğundan dünyaya tutunuyor ellerim
Mesafeyi ezberleyince hikâyelerden
Uzakları onaramayan yazgı kesinleşti

Bir ölüyle aynı odaya kapatılmış
..... sessizce bekliyorum
Mumu söndür,
İki ayrılığın arasına sıkıştı bedenim